

za wyjątkiem przyjmowania pokarmu dostarczanego przez samca i potrzeby wydalania odchodów oraz pozbywania się wypluwek. Gdy młode puszczyki osiągną około 7 dni, samica zaczyna wylatywać na polowanie. Pisklęta stają się zdolne do lotu po pierzeniu (po około 35 dniach), ale pełną zdolność do lotu osiągają po 2 miesiącach. Wciąż nie potrafią samodzielnie zdobywać pokarmu, są zdane na opiekę rodziców, którzy przynoszą im jedzenie do 3 miesięcy po opuszczeniu gniazda. Zdolność do rozmnażania osiągają w wieku 1 lub 2 lat.

Pokarm:
Przeważnie gryzonie, również większe owady lub płazy; w okolicy miast małe ptaki (kosi, wróble, sikory).

Waga: około 450 g samce, około 550 g samice

Rozpiętość skrzydeł: 90 cm – 100 cm

Ilość jaj: 2 - 4 sztuki

Okres wysiadywania jaj: 28 – 30 dni
Najlepszy czas do obserwacji: b. wczesna wiosna oraz jesień

Ciekawostki:
Spotyka się go nawet w dużych miastach – takich jak Warszawa lub Wrocław.
Dzięki specjalnej budowie piór i ich ułożeniu na skrzydłach jego lot jest prawie bezszelestny, przydatne jest to podczas łowów.
Wypluwki – to niestrawione pozostałości pokarmu: kostki, pióra, sierść, chitynowe pancerzyki. Puszczyk wypluwa je nawet kilka razy dziennie, w zależności od tego, ile zdobędzie pokarmu. Nie należy zabierać młodych puszczyków znalezionych w lesie lub parku – są tylko pozornie „opuszczone” przez rodziców. Dzięki silnym nogom i dużym szponom stosunkowo łatwo wspinają się na krzewy lub zwisające gałęzie. W jednym lęgu mogą wykluć się pisklęta obydwu barwnych form. Ubarwienie nie jest związane ani z płcią, ani z wiekiem. Zagrożeniem dla młodych puszczyków są kuny, które doskonale wspinają się po drzewach. Bywa, że gniazdo zakłada między korzeniami drzew, lub w norze w ziemi – ale zdarza się to wyjątkowo. Stwierdzono, że puszczyk może dożyć nawet 20 lat.

PTAKI

Parku Krajobrazowego “Dolina Baryczy”

PUSZCZYK

fot. K.Buczak

fot. L.Matacz schronienie na dzień

fot. P.Sendecki szpony puszczyka

Dofinansowano ze środków
Wojewódzkiego Funduszu
Ochrony Środowiska i
Gospodarki Wodnej we
Wrocławiu

Dolnośląski Zespół
Parków Krajobrazowych,
ul. Puszczykowska 10,
50-559 Wrocław
www.dzpk.pl
Wrocław 2016

Puszczyk (*Strix aluco*)

Tawny owl, Chouette hulotte (Hulotte chat-huant), Waldkauz

Jest najczęściej spotykaną sową w Europie, jest też najpospolitszą sową naszego kraju. Większy niż wrona, ma krępa budowę ciała, ale jeśli się napuszy, może pozornie zwiększyć swój rozmiar. Słowo *strix* pochodzi z greki i oznacza czarownicę, wiedźmę. Głos jaki

fot. K. Buczak młody puszczyk

wydaje samiec przypomina pohukiwanie z długimi frazami, przerywanymi krótszymi dźwiękami. Takim głosem oznacza swoje terytorium lub przyzywa samicę podczas okresu godowego. Zdarza się, że samica też używa podobnego pohukiwania, jednak jest ono mniej wyraźne i bardziej zawodzące, z ochryplą nutą. Dorosły osobnik ma dwie odmiany barwne – szarą oraz brązową, każda z nich w różnych odcieniach. Zarówno samiec jak i samica wyglądają bardzo podobnie. Młode puszczyki pokryte są białym puchem, który z czasem ciemnieje – każde pióro wytwarza ciemną, poprzeczną, szeroką kreskę. Na głowie ma charakterystyczny dla sów układ piór – tzw. szlarę.

Jej zadaniem jest koncentrowanie dźwięków i kierowanie w stronę uszu. Barwa szlary jest jednolita, szara lub rdzawa, otoczona cienką brązową linią. Oczy puszczyka są duże, z tęczówkami barwy czarnej. Ogon ma krótki, zaś nogi są opierzone aż po końce palców. Mieszka głównie w lasach liściastych i mieszanych, szukając dużych drzew, odpowiednich do założenia gniazda. Występuje też często w parkach, starych cmentarzach i rozległych ogrodach.

fot. P.Sendecki dziupła puszczyka w klonie

Jeżeli jest dużo dostępnego pokarmu – rewir jednej pary może mieć powierzchnię około 11 hektarów. Jednak jeśli o pokarm nie jest łatwo – powierzchnia ta zwiększa się nawet do 70 hektarów. Gniazdo zakłada w dziuplach, starych gniazdach innych ptaków, zagłębieniach w pniach lub grubych konarów, także na strychach. Gniazdo nie jest niczym wysłane. Samica składa do 8 jaj (co dwa dni) i wysiaduje je prawie przez miesiąc. Nie wylatuje wówczas prawie w ogóle z gniazda –

fot. P.Sendecki

fot. P.Sendecki czaszka puszczyka - widoczne duże oczodoły